

[Statsministeren.]

blot atomenergiforskning — her og andetsteds, er sammenligningen yderligere ugunstig for os. Der anvendes for få midler her i landet både til fri grundforskning, målforskning og teknisk udviklingsarbejde.

Det har været mit indtryk, at alle, også her i tinget, har erkendt dette, og at der har været en almindelig tilslutning i hele befolkningen til en væsentligt forøget indsats inden for videnskab og teknik. Atomenergikommissionens forsøgsanlæg var den første større samlede opgave inden for sådanne almindelige bestræbelser, hvortil jo også hører f. eks. det påbegyndte H. C. Ørsted Institut under Københavns universitet, udflytning og en væsentlig udvidelse af Danmarks tekniske højskole, en kommende udbygning af landbohøjskolen og udviklingen af hele teknikeruddannelsen. Hertil slutter sig etableringen af statens teknisk-videnskabelige forskningsråd, der har som opgave at tage initiativ til og stille forslag om indsats på teknisk-videnskabelige områder, hvor vi endnu er tilbage, men hvor videre udvikling vil være i det danske samfunds interesse.

Først i et sådant bredere perspektiv kan en sammenligning mellem udgifterne til de enkelte led af programmet være rimelig. Lige så afgørende er det, at mig bekendt er intet forslag om en øget teknisk eller videnskabelig indsats blevet afvist med henvisning til de faste udgifter ved atomenergikommissionens virksomhed.

Gennem de årlige bevillingslove og gennem enkelte særlige henvendelser til finansudvalget samt gennem atomenergikommissionens årlige beretning er tinget og det nedsatte folketingsudvalg blevet holdt underrettet om og har haft lejlighed til at tage stilling til iværksatte og påtænkte arbejdsopgaver. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at lægge sig fast på bestemte udgiftsbeløb, men naturligvis må de stillede opgaver som hidtil udføres på økonomisk forsvarlig måde.

Gottschalk-Hansen: Jeg takker den højtærede minister for den besvarelse, jeg fik, selv om der jo ikke i og for sig var meget at sige tak for. Der blev ikke givet udtryk for ønsket om at være agtpågivende og år-

vågen over for de voksende udgifter til dette ganske specielle forskningsområde.

Jeg vil gerne spørge, om den højtærede statsminister finder det rimeligt, at der er en så ulige fordeling af midler til forskningen her i landet. Med al ære og respekt for dette specielle område — hvor sandheden jo er den, at vi, som sidder i finansudvalget, er uhyre forsigtige og ængstelige, fordi vi ikke har forudsætning for at bedømme den slags ting — synes det mig at være temmelig urimeligt, at al anden forskning — humanistisk, filologisk, og hvad andet nævnes kan — skal friste kår, der er langt, langt ringere end atomenergiforskningens. Vi er mange, der finder, at det er et meget dyrt foretagende. Det var rart, om man kunne få nogle eksempler på resultater, om den højtærede minister her ville nævne bare 2-3-4 eksempler på resultater af den forskning, der har fundet sted gennem de sidste 5 år, hvor der sammenlagt er anvendt et par hundrede mill. kr. til dette formål.

Det er i øvrigt opmuntrende, når ministeren gør gældende, at et samarbejde er under udvikling, men det turde dog vist være en ny foretælse inden for dette område.

Da jeg for et års tid siden havde samråd med den højtærede statsminister i finansudvalget, fik jeg ikke ligefrem det indtryk, at et samarbejde var effektivt. På samme måde som man finder det inden for de seks i Euratom, kunne man måske inden for de syv eller inden for et nordisk område få et samarbejde på dette felt. Jeg synes, det ville være interessant, om man fra den minister, hvis fagområde dette problem henhører under, kunne få tilsagn om, at man ville etablere et sådant samarbejde.

Jeg vil også gerne have at vide, om statsministeren finder det rimeligt med denne ulige og efter min mening uretfærdige fordeling af statens midler til dansk forskning?

Statsministeren (Kampmann): Jeg kan desværre ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg ikke synes, den ærede spørger har undersøgt denne sag meget, før dette spørgsmål blev stillet. Den ærede spørgers parti har jo også repræsentanter i det udvalg, der er nedsat af folketinget, og dér er der ofte redegjort for det internationale